

[Poul Hansen (Kalundborg).]

på forskellig måde er fremkommet, navnlig fra den højtærede stats- og udenrigsminister, om regeringens fremtidige økonomiske politik, tillægges stor vægt. Jeg tænker i denne forbindelse bl. a. og navnlig på de udtalelser, som ministeren fremsatte på De samvirkende Fagforbunds generalforsamling den 12. maj.

En central betragtning heri var det, at forbruget må holdes noget tilbage, for at der af det årlige produktionsresultat kan blive en tilstrækkelig andel til erhvervs-mæssige investeringer, altså til udbygning af produktionsapparatet med henblik på den fortsatte størst mulige produktionsforøgelse.

Dette synspunkt har betydning i mange henseender. Det har betydning som en lille del af det store problem, forholdet mellem øst og vest. Vi bekender os til den demokratiske leveform og ønsker, at den skal klare sig i en fredelig kappestrid med den totalitære. En betingelse herfor er, at den kan hævde sin overlegenhed også i økonomisk henseende. Dette forudsætter en udvikling i produktionsevnen, som kan stå mål med udviklingen hinsides jerntæppet, hvor man jo med hårdhændede midler kan holde forbruget tilbage til fordel for produktionsapparatets opbygning. Vi hverken kan eller vil benytte tilsvarende metoder; des mere nødvendigt er det, at vi med de midler, som er naturlige for et demokratisk samfund, søger for ikke at sakke agterud. Dette rejser også problemer omkring lønarbejdernes stilling og indflydelse i det økonomiske liv — problemer, som jeg imidlertid ikke skal komme ind på ved denne lejlighed.

Dernæst er udbygningen af produktionsapparatet en forudsætning for en stigende levestandard og for den eksport, hvormed vi uden at løbe ind i hyppige valutakriser kan betale den store indførsel fra udlandet, som altid vil være nødvendig i et land som vort.

Både af hensyn til, at landbruget ikke kan beskæftige landdistrikternes befolkningsoverskud, og af hensyn til at skaffe arbejdsmuligheder til de store årgange af unge er en udbygning af industrien nødvendig. Det er i denne folketingsamling lykkedes at gennemføre nogle love med henblik på at fremme beskæftigelsen i de

såkaldte arbejdsløshedsøer. Det er vi fra vor side tilfredse med, og vi håber på et godt resultat af de muligheder, der er åbnet; men der er jo noget om, at landkommunerne som helhed har tendens til at blive en arbejdsløshedsø. Landbrugets mekanisering gør det meget vanskeligt for den ufaglærte arbejdskraft at finde beskæftigelse året rundt. Jeg håber, at der ved den kommende industriudbygning vil blive taget hensyn hertil. Vi bør ikke lade landdistrikterne i stikken og udelukkende koncentrere industrien i de større byer og deromkring.

I forbindelse med omtalen af disse spørgsmål vil jeg gerne sige et par ord om det toldproblem, der gennem nogen tid har været behandlet i toldlovskommissionen, og hvorom der fornylig er afgivet indstilling. Fra socialdemokratiets repræsentanter i kommissionen er der givet tilslutning til et forslag om regulering af toldsatserne indenfor tekstilområdet. Også det konservative folkepartis repræsentanter har givet tilslutning, men under forudsætning af, at tekstilomsætningsafgifterne nedsættes med et beløb, som svarer til de toldmerindtægter, der kan påregnes, hvis forslaget gennemføres.

Formentlig kan de konservative selv se, at de herved gør den sag, de foregiver at tjene, en bjørnetjeneste. De kan dog ikke vente, at regeringen ved at acceptere den konservative betingelse nu skal tilsidesætte det forlig, som for kort tid siden blev indgået til anden side her i folketinget.

Nu har jeg ganske vist i pressen set udtalelser, som kan tydes derhen, at de konservative kunne tænke sig at opgive den forudsætning, de for så kort tid siden har opstillet. Overfor så hastigt svingende standpunkter er dog vist en vis forbeholden holdning nødvendig. Jeg kan i hvert fald godt forstå, at regeringen under disse omstændigheder har taget den stilling ikke nu at ville fremsætte toldlovsforslaget, men at se tiden an til efteråret og afvente en afklaring i det konservative folkeparti, ligesom man så også kan tage den videre udvikling indenfor tekstilbranchen i betragtning.

Det kan jo ikke bestrides, at der i denne branche har fundet en produktions- og beskæftigelsesnedgang sted, som gør toldproblemet aktuelt. Jeg har imidlertid det indtryk, at der ikke alene er tale om en uden-